

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o **maloletého J. J. nar. X.**, bytom u matky, dieťa rodičov **K. J.**, bývajúcej v R.R. a **V.J.** bývajúceho v R., v dovolacom konaní zastúpenému JUDr. M. K. advokátom v R., za účasti kolízneho opatrovníka maloletého Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny, **o návrhu matky o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 4P 103/2010, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. júla 2010, sp. zn. 5 CoP 57/2010 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Ružomberok z 13. mája 2010 sp. zn. 4 P 103/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 27. júla 2010 sp. zn. 5 CoP 57/2010 potvrdil rozsudok Okresného súdu v Ružomberku z 13. mája 2010, č.k. 4 P 103/2010-34, ktorým tento súd maloletého J. J. nar. X. zveril do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého mesačne 50 eur vždy do pätnásteho dňa v mesiaci k rukám matky od 1.5.2010 a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. O trovách konania odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol otec dieťaťa dovolaním podaným na pošte 18. októbra 2010 (pripojená obálka na čl. 57 súdneho spisu) a žiadal ho zrušiť v celom rozsahu a vec vrátil príslušnému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k dovolaniu nesúhlasila so skutočnosťami v ňom uvedenými.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) pred tým, než pristúpil k posúdeniu prípustnosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či odporca podal dovolanie v zákonom určenej lehote.

Dovolací súd pri posudzovaní včasnosti podania dovolania odporcu vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, rovnako vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Začiatok plynutia 1 mesačnej dovolacej lehoty (§ 240 ods. 1 O.s.p.) sa počíta odo dňa právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Ide o lehotu určenú podľa mesiacov, to znamená, že lehota sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý sa zhoduje svojim označením s dňom, keď došlo ku skutočnosti, ktorá určuje začiatok plynutia lehoty, teda dňom, keď rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

Ako vyplýva zo spisu, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 27. júla 2010 sp. zn. 5 CoP 57/2010 bol odporcovi, navrhovateľke a kolíznemu opatrovníkovi maloletého doručovaný poštou. Z doručeníek, ktoré sú pripojené k pokynu na doručenie tohto rozsudku (č.l. 55 súdneho spisu) vyplýva, že odporca, navrhovateľka aj kolízny opatrovník maloletého prevzali doručovaný rozsudok 10. septembra 2010.

Doručením rozsudku odvolacieho súdu všetkým účastníkom nadobudlo toto rozhodnutie právoplatnosť (§ 159 ods. 1 O.s.p.). V nadväznosti na vyššie uvedené ustanovenia treba vychádzať z toho, že jednomesačná lehota zákonom vymedzená na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) začala v danom prípade plynúť 10. septembra 2010, kedy napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť, a jej koniec pripadol na

piatok 10. októbra 2010. So zreteľom na ustanovenie § 57 ods. 2 O.s.p. bol posledným dňom lehoty na podanie dovolania 10. október 2010, ktorý bol pracovný deň.

Pokiaľ otec dieťaťa, ako to vyplýva z podacej pečiatky na dovolaní (č.l. 57), podal dovolanie na pošte až 18. októbra 2010, urobil tak oneskorene, po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie odporcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa dovolaním z hľadiska jeho procesnej prípustnosti ani opodstatnenosti (§ 237 O.s.p. a § 238 O.s.p.).

Výrok o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 243 b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 28. septembra 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta